

“100 ANYS DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA” MALETA PEDAGÒGICA

Llibres:

“L'Orfeo Català. Un cant i una senyera”

Text: Joan Soler Amigó. Il·lustracions: Pilarin Bayés
Edibook; [Barcelona] 1991. 45 pàgines

La principal finalitat d'aquest document és la de donar a conèixer a les capes més joves de la nostra societat una institució cultural i catalana: l'Orfeo Català. Tots els esdeveniments que apareixen en l'escrit són explicats pels personatges esculpits en la paret principal del Palau de la Música.

“Orfeo Català. Germà gran dels orfeons de Catalunya (1891- 1991)”

Fundació Jaume I. 1990. 119 pàgines

Ens explica, amb paraules i fotografies, la història de l'Orfeo en aquests 100 anys relacionada any per any, il·lustrada amb les fotografies més representatives tant pel que fa a ubicacions i personatges com a documentació i entorn.

“L'Orfeo Català que jo he viscut”

Joaquim Renart.

Editorial AUSA. Sabadell, 1990. 417 pàgines

Diari personal de l'autor entre 1918 i 1961. Joaquim Renart fou dibuixant, escriptor, pintor i decorador així com President de l'Orfeo Català, i fundador i directiu de moltes altres entitats ciutadanes relacionades amb el món de les arts (Foment de les Arts Decoratives. Cercle Artístic de Sant Lluç, Amics dels Jardins...)

“Orfeo Català. Quatre presidents. 1939-1998”

Francesc Fontbona. Albert Manent. Pere Artís. Antoni Batista.

Editorial Enciclopèdia Catalana. Pòrtic. 1998. 207 pàgines i annex fotogràfic

Explicació de la història de l'Orfeo Català seguint l'actuació dels seus presidents: Joaquim Renart i Garcia, Fèlix Millet i Maristany, Joan Anton Maragall i Noble i Fèlix Millet i Tusell.

“Orfeo Català. 1981-1991. Llibre del centenari”

Pere Artís i Benach. Lluís Millet i Loras.

Editorial Barcino. 1991. 356 pàgines

Crònica de les línies mestres d'un segle d'existència de l'Orfeo Català, partint de la documentació interna i externa de l'entitat i recollint l'experiència viscuda pels autors.

“El Palau de la Música Catalana”

Josep M. Carandell. Ricard Pla. Pere Vivas.

Edita Triangle Postals. 2003. 143 pàgines.

Visió fotogràfica de gran qualitat i bellesa dels diferents espais del Palau; explicació de la història de l'edifici des de la seva construcció fins a les darreres reformes. El llibre va acompanyat d'un cd-rom que permet una visita virtual.

“Història de l’Orfeó Català. Moments cabdals del seu passat”

Josep M. Roig Rosich

Publicacions de l’Abadia de Montserrat. 1993. 234 pàgines.

Història de l’Orfeó Català, amb les seves implicacions dins de la societat catalana contemporània, destacant l’evidència que a través del cant coral s’ha vehiculat els sentiments característics del poble català. Obra planera de divulgació seriosa.

“El cançoner popular català (1841-1936)”

Josep Massot; [direcció]; Josep Crivillé, Ramon Vilar, Xosé Aviñoa

Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. 2005. 95 pàgines.

Col·lecció d’articles sobre les campanyes de recollida, investigació i arxiu de les cançons populars a Catalunya durant els segles XIX i XX; es recorda així mateix les figures dels etnofolkloristes destacats que han dedicat els seus esforços a l’estudi i difusió de la cançó del poble català.

“Teoría y práctica del canto coral”

Miguel Ángel Jaraba. Editorial Istmo. 175 pàgines.

El llibre ens presenta els elements humans i tècnics que configuren el fenomen social i artístic del Cant Coral, : la veu, el cor, la direcció, els caps de corda, el repertori, l’assaig, el concert... En el panorama cultural d’Occident s’ofereix una aproximació històrica al fet coral.

“Palau de la Música Catalana. Patrimoni Mundial de la Humanitat”

Ricard Pla. Pere Vivas. [fotografies]. Josep Liz [text]

Edita Triangle Postals. 2006. 31 pàgines.

Introducció fotogràfica als diferents espais del Palau de la Música Catalana: façana, vestíbul i escales, sala de concerts, sala Lluís Millet, sala de música de cambra, foyer, el petit palau i la plaça pública. El text acompanyant n’explica història, arquitectura i art

Documentació escrita:

- .-Carpeta amb Programes de mà dels Concerts del Palau
- .-Fulletó 90 aniversari “El Palau, Patrimoni de la Humanitat”

Material visual:

- .-Àlbum familiar de fotografies de Lluís Millet i l’Orfeó Català
- .-Col·lecció de 10 diapositives
- .-Fotografies plastificades de la construcció del Palau
- .-Partitures antigues i manuscrites (Lluís Millet, Amadeu Vives)
- .-Posters (4) amb vistes generals o detalls del Palau

Material àudiovisual:

.-DVD “El Palau de la Música”

Jordi Moral. Xavier Ripoll. Ramon Sala. Jaume Aguadè. Sergi Moragas.
Programa de Mitjans audiovisuals. Departament d'Ensenyament. 1985.
Durada: 12 minuts

El Palau de la Música Catalana és l'edifici modernista més destacat de Catalunya. Dissenyat per Lluís Domènech i Muntaner, presenta una gran varietat d'elements decoratius interiors i exteriors compatibles amb una gran funcionalitat. Es destaquen la utilització de motius florals i exòtics, i la profusió de la ceràmica i els vitralls. El Palau és la seu de l'Orfeò Català.

.-DVD “Casals, una batuta per la pau”

Mateu Prats. Mercè Llimona. Marc Prats. Marc Duran. Maria Lluïsa Ruhí
Òrbita; [Vilassar de Dalt]. 2000. Durada 36 minuts

Presentació de la vida de Pau Casals amb el doble objectiu de donar-lo a conèixer com a músic, però molt especialment com a defensor de la pau. Narrada en primera persona, la cinta s'estructura amb la tècnica de les exposicions: presentació breu de quadres amb la seva evolució personal i estètica, subratllades sempre per la seva música, o per les declaracions de personatges que li van ser propers. La cinta s'inicia amb la declaració de la guerra civil espanyola, i la reacció que va provocar en l'esperit de Casals: el seu treball en favor de la pau i la cultura en contraposició amb la barbàrie del front. Després, l'ajut de Casals als exiliats configura l'inici d'un bloc que explica el rebuig del mestre a tota imposició, vingui d'on vingui. Té la seva culminació amb la completa ressenya del seu discurs a la ONU. Els festivals de Prada de Conflent, la vida a Puerto Rico, les seves manifestacions arran del pacifisme, expliquen la seva evolució artística i personal. La cinta es clou amb un reportatge sobre la seva mort a Puerto Rico i l'enterrament al Vendrell.

.-DVD “Granados, el color de la música”

Mateu Prats. Mercè Llimona. Marc Prats. Marc Duran.
Òrbita, produccions audiovisuals; Televisió de Catalunya. 2002. Durada: 48 minuts.

Reportatge sobre la vida i obra del compositor i pianista Enric Granados, i sobre a pervivència de la seva obra en l'actualitat. A més de les dades i fets més significatius de la seva biografia inclou comentaris d'intèrprets i experts i breus interpretacions de fragments de les seves obres més significatives.

.-DVD “Los chicos del coro”

Barratier, Christophe [director]
Alliance Atlantis Vivafilm. 2004. Durada 98 minuts. Idiomes: castellà o francès.

A finals dels anys quaranta, un professor de música sense feina accepta un lloc de vigilant en un internat de reeducació per a menors. A través de la seva història, la pel·lícula aborda molts temes de forma dinàmica i rica en matisos: el funcionament de l'escola en altres èpoques, els diferents mètodes pedagògics i els fenòmens de la dinàmica de grups, les persones que al llarg de la seva existència poden ser fonts d'inspiració i provocar canvis importants en els seus contextos vitals, el paper que l'art pot i ha d'acomplir en la vida de cada persona.

Material d'àudio:

.-Llibre amb CD “Cançons per pintar”

Montse Roig. Anna Llatjós. Miquel Gallardo. Sira Roda. Natàlia Carbonell. Adria Mateo
El Musical dels nens. Bellaterra Música Edicions. 2004.

Llibre de 17 pàgines amb dibuix de línia per acolorir i partitures de les cançons recollides en el disc compacte adjunt: Cargol treu banys; La lluna; Sol, solet; Trinco, trinco; Plou i fa sol; Marieta vola, vola; El cargolet; La Tortuga.

.-CD “A l'entorn del Modernisme”

Discmedi; Departament d'Ensenyament. 1998. Conté 23 tracks enregistrats
Interpretació de cançons populars catalanes de finals del segle XIX i principis del XX. Fullet explicatiu de l'època, amb una breu ressenya dels compositors i la lletra de les cançons. L'Orfeó Català interpreta: El Cant de la Senyera; Muntanyes del Canigó; L'Hereu Riera; El Cant dels Ocells; La Balanguera. Cor lo Pom de Flors interpreta: Lo Pom de Flors; Les Flors de Maig. Orquestra Maravella interpreta: L'Emigrant; Aura d'Abril; Pel teu amor (Rosó); Cançó de Traginers; Cançó de Taverna; Romanç de Santa Llúcia; La Santa Espina. Antoni Comas i Mac McClure interpreten: Endreça; És juny; La font; Ginesta!; Canticel; L'Aucell profeta; Per un bes; La Mare de Déu; Per tu ploro!

.-CD “Cançons tradicionals catalanes. Orfeó Català”

Director: Jordi Casas. Harmonia Mundi. Producció Ibérica. 2004. Durada: 49 minuts. Conté 20 tracks enregistrats.
Interpretació de cançons tradicionals catalanes: La Balanguera, La Dama d'Aragó, El Rossinyol, L'Hereu riera, El testament d'Amèlia, Set cançons populars (d'Eduard Toldrà), Muntanyes del Canigó, Sis Nadales tradicionals catalanes (de Salvador Mas) i El cant dels ocells.

.-CD “Palau de la Música Catalana. La música coral”

Columna Música. Catalunya Música. Fundació Orfeo Català Palau de la Música. 1998. Conté 24 tracks enregistrats.
Interpretació d'obres corals de gran repertori clàssic i dels nostres compositors catalans: Monteverdi, Mozart, Beethoven, Dvorak, Bartok, Brudieu, Vives, Nicolau, Pérez-Moya, Granados, Toldrà, Blancafort, Pahissa, Viola, Millet, Taltabull, Monpou, Serra i Benejam; també incorpora l'himne revolucionari “A las barricadas” i la creació de Raimon “Jo vinc d'un silenci”,

Objectes:

- .-Estatueta de dona cantaire
- .-Batuta
- .-1 Puzzle del Palau (de 54 peces)
- .-5 Puzzles amb detalls de l'Exposició (de 40 peces)